



— Duut! Maverick går i aktion ...



... bestiger højderne ...



... springer over kløfterne!



— Er der altså noget så henrivende naivt som mænd? Høver fot.

PLAKATKUNST I KORSET

FORTSAT
FRA SIDE 2

sammen 100 plakattavler og henholdsvis 22 og 15 kioskvinduespladser, og så er det også slut på herligheden.

Plakatkunsten indgår som fag på Kunsthåndværkerskolen, og det er klart, at der her uddannes mange talenter, som nok kunne gøre gadebilledet lystigere for os andre. Se på forskellen i for eksempel Paris, hvor man ikke alene har plakater i de herhjemme kendte dimensioner, men også i kæmpeformater — tænk på den klassiske »Dubo — Dubon — Dubonet«-plakat. Tænk på en parisisk undergrundstation og sammenlign den med Nørreport station. Ganske vist har vi på vore få »underjordiske« maledes reklamebilleder, men de har intet med plakatkunst at gøre.

DEN eneste organisation herhjemme, som os bekendt gør noget for, at en dansk plakatkunst ikke helt skal uddø, er Det danske Filmmuseum, som en gang om året udskriver en konkurrence om årets filmplakat. Det er fortrinsvis unge fra Kunsthåndværkerskolen, som deltager og vinder den — vore andre kunstnere — malere og tegnere deltager aldrig — de er ikke vant til at tænke i plakat og regner formodentlig slet ikke med denne mulighed længere.

At netop Filmmuseet gør noget ved sagen, beror sikkert på, at man der har enestående eksemplarer på plakatkunst — også dansk — for øje daglig. Museets samling af filmplakater er fremragende! 12.000 plakater er indsamlede næsten alle af ypperste kvalitet og nogle af de bedste danske. Især må man

fremhæve Sven Brasch, som i tyverne skabte noget af det mest ekspressive plakatkunst, som nogen sinde har set dagens lys. Hver gang, der skal laves en officiel udstilling, drages han da også frem på førstepladsen. Hans plakatkunst står som et levende eksempel på plakatkunstens inderste væsen: at skulle fremdrage et bestemt sigte i en kunstnerisk enkel form.

PLAKATKUNSTEN er et område, hvor kunst og kommercialisme kan mødes, og hi-

storien viser, at mødet har skabt klassiske eksemplarer.

For at kunne skabe et arbejdsfelt for vore kunstnere i samarbejde med det kommercielle liv, må der, når det drejer sig om plakater, etableres op-hængningsmuligheder for disse. Som forholdene er i dag, kan man ikke forvente, at nogen — hverken kunstnere eller virksomheder — giver sig til at lave plakater.

Hvor det drejer sig om offentlige institutioner, kan man jo kun forvente, at det bliver tradition, at man udskriver konkurrencer, når en eller anden sundheds- eller færdselskam-

pagne skal tiltrække sig vor opmærksomhed en uges tid.

BORTSET fra enkelte, sporadiske eksemplarer skal vi altså på de nuværende betingelser ikke forvente en dansk plakatkunst, hvilket er synd både for vore kunstnere og for os — vi må lade os nøje med, at vi engang i fortiden ligesom på så mange andre områder har kunnet hævde os internationalt også på plakatkunstens område og trøste os med Filmmuseets samling samt erkende, at »organisation og kontrol« ikke altid skaber liv — i hvert fald ikke i gadebilledet! **beat.**

SALUT FOR BLACKPOOL

Fra turistchefen i Blackpool, mr. H. Porter, har vi i anledning af artiklen »Weekend i Blackpool« i WEEKEND den 14. juni 64 modtaget følgende:

Blackpool, der er Englands største og mest populære badested, er vært for ca. 8 millioner turister om året. Selv om man søger at tilfredsstille alle aldersklasser, indtager badestedet stadig førstepladsen hos engelske familier, når det gælder ferie ved kysten. Forældre med små børn fryder sig over den fortræffelige 7 mile lange strandbred, som to gange dagligt overskylls af havet og er en veritabel oase for helbred og nydelse. Andre glæder sig over at vide, at de uforbeholdt kan deltage i folkefesternes løjer uden frygt for pirrende fristelser eller andre vanskeligheder, som er en del af billedet ved så mange internationale turistcentre.

Et træk ved Blackpool er den store overflod på velorganiseret underholdning: forlystelsesparker, udsmykkede og rummelige dansehaller, tre møler osv. Alle disse forlystelser drives af lokale selskaber som The Blackpool Tower Company, der ejer det 520 fod høje tårn, såvel som adskillige teatre, dansehaller og restauranter. Det er denne lokale ledelse, der sikrer den høje kvalitet og orden i hvert led af den glitrende forlystelsesekskede. Byrådet opmuntrer privat foretagssomhed på disse områder og sætter al kraft ind på tilvejebringelse af bekvemmeligheder som den store promenade, svømmebassiner, parker og haver og offentlig transport, der langs promenaden sker med en vognpark af strømlinjede, elektriske sporvogne, som enanu er enestående i England. Og den fantastiske illumination om efteråret — en opvisning i lys og farver i magiske former (som har kostet 500.000 £) tiltrækker årligt 4 millioner turister i efter-sæsonen.

Blackpool-turisterne bor i kurdstederens 5000 hoteller og pensionater, som rækker lige fra luksushoteller til det lille hjemlige pensionat, hvor fuld pension — seng og tre rigelige måltider om dagen — koster så lidt som 20 sh pr dag.

At man, som antydte i artiklen i WEEKEND tolererer prostituerede og utugtshuse i Blackpool, og at Soho-bandemedlemmer deltager i kontrollen af byen, er naturligvis udelukket. En sund og venlig velkomst venter enhver af vore læsere, der måske påtænker at inkludere Blackpool i deres rejseroute.

H. Porter,
Director Of Attractions &
Publicity.

det min far



SKU' vi ta' og ta' en tur ud i vores have, sa'e min mor i morges, fordi måske står der nogen vintergækker nede under sneen og ka' ikke komme op. Og forsytiagrene ka' vi ta' med hjem i vasen og få te' og springe ud og alting. Vi behøver ikke og gå og vente på foråret, fordi vi ka' selv komme det imøde med lunket vand og et par albyler i. Bents mor har så tit grønne grene og tulleaner omtrent færdig og voksne. Dufter nogengange og ka' mærkes i stuen når de ikke ryger. Frammer dem selv, si'r hun. Har vaser nok.

Vi ska' sgu' ikke gå og brække grene af, sa'e min far. Saften ska' selv stige op og de ska' stå og hvile sig te' solen rigtig kommer. Ingen ordentlige havefolk piller i naturen og laver om på kalenderen. Vinter og sne og istapper er sgu' ikke for bar sjov. Frugt-knobberne er på sin plads og skabt og alting, og orm og skit og møj dør af kulden. Ska' ikke ta's hjem og klækkes ud og kæles for, så vi får spindelmider og hvid skimmel og larver frem, der går lige i vores fine stole og æder sig mætte af egetræ og uopskåret mækka og sofapuder.

Vores vinterastasser må da ta's, sa'e min mor så. De osse

pæne og står længe og ser smadder dyre ud i vinduet. Se der oppe på anden, si'r folk nok, de har ægte blomster midt om vintren. Dyre og købe, selv om det ikke er freziaer og pariserroser fra et driverhus. Fint kvarter og bo i. Bare det var os. Kanap har de og persienner.

Ku' li'e passe vi kom derud te' foråret og buskerne var helt skæve og flået i, sa'e min far, fordi konerne ikke ka' afse et par øre te' lidt blomster. Behøver sgu' ikke vær' kryssantemummer og kalaer te'

høje priser på torvet. Et par alpevioler og et gummitræ, der ka' stå i flere år og bliver større hele tiden.

Haver sku' kun sælges te' folk med jord under neglene, der har forstand på frø og ukrut, og der ikke er bange for og kulegrave hele jorden og skriger ikke op og ska' hjælpes af bestyrelsen, fordi de trader på en regnorm.

Rigtige havefolk går ikke og lokker naboerne te' og flå og ødelægge om vintren, fordi de holder sammen lissedan som latyrusser. **e r a s u s**

WEEKEND

A-PRESSENS SØNDAGSTILLÆG

Adresse:
Nr. Formagsgade 49
København K.
Tlf. Central 13 95

Redigeret af:
Robert Corydon

Lay-out:
Kai Hansen

Redaktion:
Clous Becker (ansvarshavende)
Hans Rasmussen og Hans Rishø